

Israel, Palestina

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 24 de juliol de 2025

Ja sé que per a molts aquesta és època de descans, de vacances. No voldria molestar-vos, malgrat que també sé que hi ha moltes persones que no en poden fer, de vacances, però hi ha coses que ens colpegen a tot temps. Crec que a tothom ens afecta d'una manera o una altra la gent que sabem que pateix; uns els tenim molt a prop, altres molt lluny en la distància, que no en el cor.

No és nou, però, que cada vegada ens pesen més els efectes devastadors de les guerres amb les conseqüències de mort, fam, mutilacions, separacions familiars, exilis o seqüeles de tota mena. Ucraïna, Síria, el Sudan, República del Congo, Ruanda o tants conflictes sagnants que hi ha arreu del món, diuen que més de trenta. No, no m'oblido de Gaza. Precisament d'aquest vull parlar especialment.

No és tan sols el conflicte sagnant de Gaza, és el conflicte de Palestina. Alguna vegada he parlat sobre els orígens d'aquest conflicte i he arribat a la conclusió que tant palestins com hebreus tenen dret a aquell territori. Conflicte de difícil solució al qual l'ONU només hi va trobar una via per resoldre'l: la divisió del territori en dos estats. Israel per una banda i Palestina (Cisjordània i Gaza) per una altra.

Situant el nostre punt de vista a l'època contemporània només cal que ens remuntem a l'ocupació britànica del territori. Quan aquests ocupants van veure que hi tenien massa problemes, lluites a tres bandes, van abandonar Palestina a la seva sort dient a uns i altres que el territori era seu. Una manera impresentable de rentar-se'n les mans. Va ser el 1947 quan l'ONU va decidir la partició en dos estats, la fórmula menys dolenta, que no la millor, com s'ha pogut comprovar. Jo seria neutral si és que això fos possible, però a la vista dels fets esdevinguts des d'aleshores crec que hi ha una part més

responsable que l'altra de tot el que ha passat i està passant. Quan l'Estat d'Israel va ser atacat pels països àrabs que l'envolten, els hebreus van exercir el seu dret legítim a la defensa i van guanyar la guerra dels set dies. Tot el que hem vist més endavant és una altra cosa.

Israel no ha deixat de fustigar i ocupar territoris palestins mitjançant els colons de manera violenta i sempre amb el suport de la policia i de l'exèrcit. Occident, EUA i Europa, mai han mogut un dit per impedir aquestes accions del tot il·legals. Això no s'ha d'oblidar perquè ha estat un continu i encara ho és. Va arribar aquell 9 d'octubre de 2023 i Hamàs, que s'havia apropiat de la Franja de Gaza, va llançar un atac amb coets contra diferents punts d'Israel i uns criminals atacs per terra saltant una frontera ben protegida per diversos punts i penetrant en un més de vint quilòmetres en territori israelià amb una acció que va deixar centenars de morts i va capturar més d'un centenar d'ostatges militars i civils. La venjança d'Israel estava servida.

M'aturo aquí un moment. Va ser un atac molt ben preparat i durant temps. Com és possible que els famosos serveis secrets israelians, el Mossad, no haguessin detectat els preparatius per evitar-lo? Recordem que el Mossad havia dut a terme accions d'una precisió i gosadia tal que havien deixat astorat el món. Ara Israel ven programes espia, un dels quals és el Pegassus, que va comprar el govern espanyol per espionar il·legalment independentistes i personalitats catalanes. Com és possible que aquell Estat, ben peixat pels EUA, hi hagi el govern que hi hagi, i Europa hagués comés tal "badada"? Amics i amigues, jo no m'ho sé explicar. I la cosa no acaba aquí; m'ho tornaré a plantejar més endavant.

Netanyahu va dir que la seva resposta seria d'una contundència mai vista. I així ha estat i encara ho és. Diuen que la guerra té les seves regles; crec que el sol fet de la guerra ja se salta totes les regles humanes. Aviat farà dos anys que Netanyahu no para de massacrar Gaza amb destrucció brutal i

assassinats indiscriminats. Dic Netanyahu perquè no tots els israelians estan d'acord amb ell que està pendent de causes amb la seva justícia i la internacional. És un individu que no té cap mena d'escrúpol. Mentre duri la guerra no serà jutjat, igual que Trump, mentre sigui president no el jutjaran per tots els seus delictes. Raó de tots dos per mantenir-se al poder i fer el que els doni la gana, que ho fan. L'un massacrant persones humanes i l'altre enredant la troca, anant de catxa però també atemptant contra els drets humans, cosa que fa expulsant immigrants il·legals i legals.

Es pot veure cosa més inhumana que provocar desplaçaments de població forçats i posant com esquer centres de distribució de menjar per massacrar persones famolenques tant si són nens, nenes com si són dones o homes, grans o joves! Per Netanyahu, allí on hi ha persones hi ha Hamàs. El preocupa més eliminar palestins que salvar els seus ostatges en mans de Hamàs. Fa gairebé dos anys que els "famosos" serveis secrets israelians són incapaços d'alliberar els ostatges de Hamàs. Això, no us resulta una mica estrany? No serà que Netanyahu no està interessat a acabar la guerra? Plantejo dues hipòtesis: o vol consumir el genocidi dels palestins o pretén escapar de la seva pròpia justícia. Vol repetir el que els nazis van fer amb els jueus, l'Holocaust. Però, quina culpa en tenen els palestins?

Finalment, però que no esgota el tema, em preocupa i molt el paper d'Occident en aquest afer, com en molts altres. Ja he dit quelcom sobre el dels EUA. Però, i el d'Europa? L'Europa del suposat humanisme. La majoria dels països fan declaracions hipòcrites sobre la massacre gaziana, però encara n'hi ha que encara venen armes a Israel. L'Estat espanyol ho ha estat fent fins no fa gaire i amb un molt alt comissionista. Fins quan continuarem sent una Unió Europea al servei dels interessos dels EUA? No és aquesta l'Europa que volien els seus "pares", com Robert Schuman, Jean Monet, Paul-Henri Spaak, De Gasperi o Konrad Adenauer. No sé com acabar.